Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Thessalonicenzen 2, 12
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Zingen: Psalm 90 : 1 en 2**
2. **Lezing van de wet**
3. **Zingen: Psalm 38 : 2, 3 en 11**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing: 1 Thessalonicenzen 2 : 1 - 12**
6. **Tekst: 1 Thessalonicenzen 2 : 12**
7. **Woordbediening**
8. **Zingen: Psalm 103 : 5 en 9**
9. **Dankzegging en voorbede**
10. **Collecte**
11. **Zingen : Psalm 118 : 5 en 6**
12. **Klaarmaken tafel: Gezang 4**
13. **Tijdens viering: Lied 360, Psalm 126, Psalm 86**
14. **Slotzang: Gezang 35 : 2 en 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Om te wandelen waardig de God die u roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid. Laten we die woorden even tot ons laten doordringen. (*langzaam)* Wandelen waardig de God die ons roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid. Het werkwoord hier is dus “wandelen”. Je zou dat woord ook zo kunnen vertalen “door het leven gaan”. En het gaat hier dan over de manier waarop we door het leven gaan. Hoe sta je in het leven? Hoe ga je door je leven? Waar brengen je voeten je? Op welke plaatsen kom je? Letterlijk. Maar ook in figuurlijke zin? Als je bijvoorbeeld de afstandbediening van de televisie in je handen hebt. Of de muis van de computer. Waar brengen onze gedachten ons? Waar brengen onze verlangens ons? Welke sporen laten we achter in dit leven? Welke indrukken blij-

ven er van ons achter in de levens van andere mensen. Welke indrukken blijven er van ons achter in de gedachten van de Here?

De Here spoort ons aan om door te leven te gaan “waardig de God die ons roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid”. Paulus gebruikt dit woord diverse keren als hij de gemeente wil aansporen tot een nieuw leven. Hij doet dat in de brief aan de Efeziërs, de Colossenzen, de Filippenzen, en in de 1ste en 2de brief aan de Thessalonicenzen. Eerst heeft Paulus laten zien, hoe bevoorrecht de gelovigen zijn, dat God hun geroepen heeft om zijn kinderen te zijn en dat God hun omringt met zijn liefde en trouw en dat ze van de Here, door het werk van zijn Zoon Jezus Christus, recht hebben op de vergeving van hun zonden en het eeuwige leven met God. Dan roept hij op om te wandelen op een manier die past bij deze roeping. Of in het geval van onze tekst, om door het leven te gaan op een manier die waardig is aan de God die ons roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

“Waardig”, het gaat hier dus over waarde. Als we in de kerk spreken over “waarde”, dan mogen we ook denken aan de grote waarde die wij voor de Here hebben. Aan de Here Jezus die in Johannes 10, 29 dat de gemeente die zijn Vader aan Hem gegeven heeft Hem alles te boven gaat. Niets is er kostbaarder voor Hem dan de gelovigen die Hij uit de hand van zijn Vader ontvangen heeft, om voor hen vergeving van zonden en het eeuwig leven te verdienen. En daarvoor heeft Hij zijn leven gegeven, betaald, niet met goud of zilver, maar met zijn kostbaar bloed. Kostbaar bent u in de ogen van de Here. Maar ik denk dat ik niet te veel zeg, dat we ons vaak niet kostbaar voelen. Maar eerder waardeloos. En de oproep uit onze tekst versterkt dat gevoel alleen maar. Want hoe zullen we dat doen? Hoe zullen wij ooit kunnen wandelen waardig de Here? Ons gevoel over eigen falen en tekortschieten kan ons verlammen en ons ertoe brengen om het maar op te geven. En de wet van God die slaat ons alleen maar neer en vervult ons alleen maar met een gevoel van machteloosheid.

Zeker, broeders en zusters, jongelui, jongens en meisjes, we verliezen het vaak in de strijd tegen de zonde. Toch mag dat ons er nooit toe brengen om de strijd maar op te geven. Het hoofd in moedeloosheid in de schoot te leggen. Dat is het laatste wat de Here zou willen bereiken met de tekst waar Hij ons vanmorgen bij bepaalt. Daarom is het ook zo belangrijk dat we niet vergeten wat Paulus nog meer over de Here zegt in ons tekstvers: namelijk dat Hij ons roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid. En uit de vorm

van het werkwoord zoals we die in het Grieks vinden, blijkt dat het hier gaat om een telkens weer roepen van de Here. De Here heeft ons maar niet een keer geroepen in het verleden. Nee, de Here roept ons elke dag weer. Hij laat het ons voortdurend horen dat wij uitgenodigd zijn om in te gaan in zijn Koninkrijk om in te gaan tot zijn heerlijkheid. Hij schenkt ons die waardigheid. Als de Here ons telkens roept om in te gaan in zijn Koninkrijk en zijn heerlijkheid, dan moeten wij onszelf niet weggooien. Dan moeten wij onszelf niet afschrijven als waardeloze mensen. Zeker we zijn van onszelf niet waardig om in te gaan. Maar God heeft ons waardig gekeurd in zijn Zoon Jezus Christus. En dat moeten we dan ook vasthouden en geloven. En daar moeten we dan ook telkens weer de inspiratie vandaan halen om ons leven anders in te richten. In het geloof dat wij overwinnaars zijn door de Here Jezus Christus (Rom. 9,37). In het geloof dat God ons waardig keurt in te gaan tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

En hoe ziet dan wandelen waardig de God die ons roept tot zijn koninkrijk en heerlijkheid er dan uit? Is dat een benauwd en bekrompen leven van regeltjes? Van allerlei dingen die moeten en allerlei andere dingen die niet mogen? Wat een armoedige manier om naar Gods koninkrijk en heerlijkheid te kijken, zou dat zijn. Wat is het Koninkrijk van God? Daar is veel over te zeggen. Maar laten we voor nu even kijken naar wat daar vorige week in de morgendienst over is gezegd, Rom. 14,17. Het Koninkrijk van God bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Rechtvaardigheid, vrede en blijdschap. Dat is het Koninkrijk van God. En wat is Gods heerlijkheid? Dat is toch zijn genade, zijn liefde, zijn trouw, zijn opoffering van zijn Zoon, zijn geduld met ons. Gods heerlijkheid is te zien in de liefde, de trouw, de genade en het offer van de Here Jezus Christus.

En wandelen de Gods waardig die ons roept tot zijn koninkrijk en heerlijkheid, is dus wandelen in de voetsporen van de Here Jezus Christus. Het is liefhebben, omdat de Here Jezus ons eerst heeft liefgehad. Het is de naaste vergeven, omdat wijzelf zoveel vergeving ontvangen hebben. Het is geduldig zijn met elkaar, omdat de Here zoveel geduld met ons heeft. Het is ook samen eensgezind zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven. Het is niet handelen uit geldingsdrang of eigenwaan, maar het is de ander belangrijker achten dan jezelf. De Here roept ons om een nieuwe mensheid te zijn. Met een nieuw hart, een nieuwe ziel en een nieuwe geest, namelijk de geest van Christus.

En als we vandaag het Heilig Avondmaal vieren dan zetten we onze voeten bijna letterlijk op de weg die waardig is aan de God die ons roept tot zijn koninkrijk en heerlijkheid. Want als straks naar voren komt, gaat u als het ware achter de Here Jezus aan, u volgt Hem naar Golgotha. En aan de voet van zijn kruis legt u uw zonden, uw machteloosheid, uw onverbeterlijkheid en zwakheid neer. Daar aan de voet van het kruis waar Hij zijn leven heeft gegeven voor deze zonden van u. En in het brood dat u ontvangt, ontvangt u het zichtbaar teken en bewijs, dat de Zoon van God in zijn grote liefde met zijn leven voor al uw zonden heeft betaald. En als u drinkt uit de beker, besef dan dat u in geloof het bloed van uw Heiland drinkt. En het Woord van de Here leert ons dat in het bloed dat de ziel, de geest, is. En de Heilige Geest die in Jezus Christus is, neemt daarin dus ook bezit van uw hart en uw vlees. Hij wil u vervullen van de kracht om in de voetsporen van de Here Jezus te gaan. Om te wandelen waardig de God die u roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid. U hoeft niet uit uw eigen kracht te putten om te leren leven naar Gods geboden. Nee, de Heilige Geest wil u hierbij aan de hand nemen. Hij wil u leren op deze weg te wandelen. En in dit leven zal dat onvermijdelijk gaan met vallen en opstaan, maar als u bij uw sterven u zondige lichaam mag afleggen, zult u het kunnen in alle volmaaktheid. Als we nu weten dat we daar naar op weg zijn, laten we dan nu al onze handen in de hand van de Heilige Geest leggen. Zodat we aan zijn hand leren wandelen waardig de God die ons roept tot zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

Amen